

[πρ@ξεις]

ΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΡΟΣΧΗΜΑ
WWW.PROSXIMA.GR / PROSXIMA@ATH.FORTHNET.GR
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ 5, 15341 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ/ΦΑΞ: 210 6511324

[Πράξεις]

“ Η πράξη είναι απρόβλεπτη και αμετάκλητη”
H. Arendt¹

Οι [πράξεις] διηγούνται άχρονες, άτοπες και μη ορισμένες λογικά καταστάσεις. Εμπνευσμένες από το ασυνείδητο² κομμάτι της ύπαρξής μας, που είναι ο κατεξοχήν φορέας των παραπάνω ιδιοτήτων, επιθυμούν να μας μεταφέρουν σε έναν άλλο χωροχρόνο.

Ο τίτλος των έργων ξεκίνησε από την ανάγκη του *πράττειν* όπου σύμφωνα με την H. Arendt “το να πράττεις σημαίνει να αναλαμβάνεις μια πρωτοβουλία, να αρχίζεις, να θέτεις κάτι σε κίνηση”.

Οι [πράξεις] είναι έργα ανοιχτά ως προς την δομή τους και αποδεσμευμένα από ένα νόημα, ένα σκοπό, ένα τέλος ή μια ερμηνεία. Η έρευνα επικεντρώνεται στην δημιουργία ενός ευέλικτου και εύχρηστου χορογραφικού πλέγματος, το οποίο βασισμένο σε εικόνες αποσπασματικές, μπορεί – όταν η χορογράφος επιθυμεί – να ανασυνθέτεται με διαφορετική μορφή. Με τον τρόπο αυτό συγκροτείται μια χορογραφική γραφή, μοναδική και εξελίσιμη κάθε φορά που παρουσιάζεται.

Οι [πράξεις] αναζητούν την συμμετοχή του θεατή, ως ενεργού παρατηρητή, προσκαλώντας τον να δημιουργήσει την δική του ιστορία. Η χρήση του φωτισμού, του ηχητικού τοπίου και η ιδιαιτερότητα του σκηνικού χώρου, που παίρνει συχνά την μορφή εγκατάστασης, δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε ο θεατής να επικεντρωθεί στην κίνηση προτού αφηθεί σε μια ανοιχτή ερμηνεία.

Από το 2006 έχουν παρουσιαστεί οι [πράξεις] **1, 2, 3,V** και **8**. Η αριθμολογία των έργων βασίζεται στην ακολουθία Fibonacci³ όπου κάθε αριθμός είναι ίσος με το άθροισμα των δύο προηγούμενων 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21 κ.ο.κ.

¹ H. Arendt, *Vita Activa, Η ανθρώπινη κατάσταση*, Μετάφραση Σ. Ρωζάνης – Γ. Λυκιαρδόπουλος, Εκδόσεις Γνώση, Αθήνα 2009.

² Σύμφωνα με τον L. Pervin, το ασυνείδητο είναι ά-λογο (τα αντίθετα μπορεί να αναπαριστούν το ίδιο πράγμα), καταργεί το χρόνο (γεγονότα διαφορετικών περιόδων συνυπάρχουν) και το χώρο (σχέσεις μεγέθους και απόστασης παραβλέπονται με αποτέλεσμα μεγάλα αντικείμενα να χωρούν σε μικρά και μακρινοί τόποι να έρχονται κοντά). L. Pervin – O. P. John, *Personality: Theory and Practice*, Μτφ Α. Αλεξανδροπούλου – Ε. Δασκαλοπούλου, τυπωθήτω – Γ. Δαρδανός, Αθήνα 2001.

³ Fibonacci numbers, www.britannica.com

Έργα

[πράξη] 1.3

Η πρώτη κίνηση

Η πλάτη της χορεύτριας, ως κινούμενη εικόνα του F.Bacon⁴, γεννιέται, αναπνέει, ζει και κινείται. Παρακολουθούμε την διαδρομή της σε έναν τρισδιάστατο ιστό, ένα αρχιτεκτονικό τοπίο, που την περικλύει: από την πρώτη της κίνηση, την αναπνοή, μέχρι την αληθινή ακολουθία αυτής στο χώρο και το χρόνο. Η μορφή της γεμίζει και αδειάζει από σάρκα και χρώμα, κίνηση και δράση, ενώ ξεχωρίζει από το περιβάλλον της μόνο για να υποχωρήσει σε αυτό ξανά.

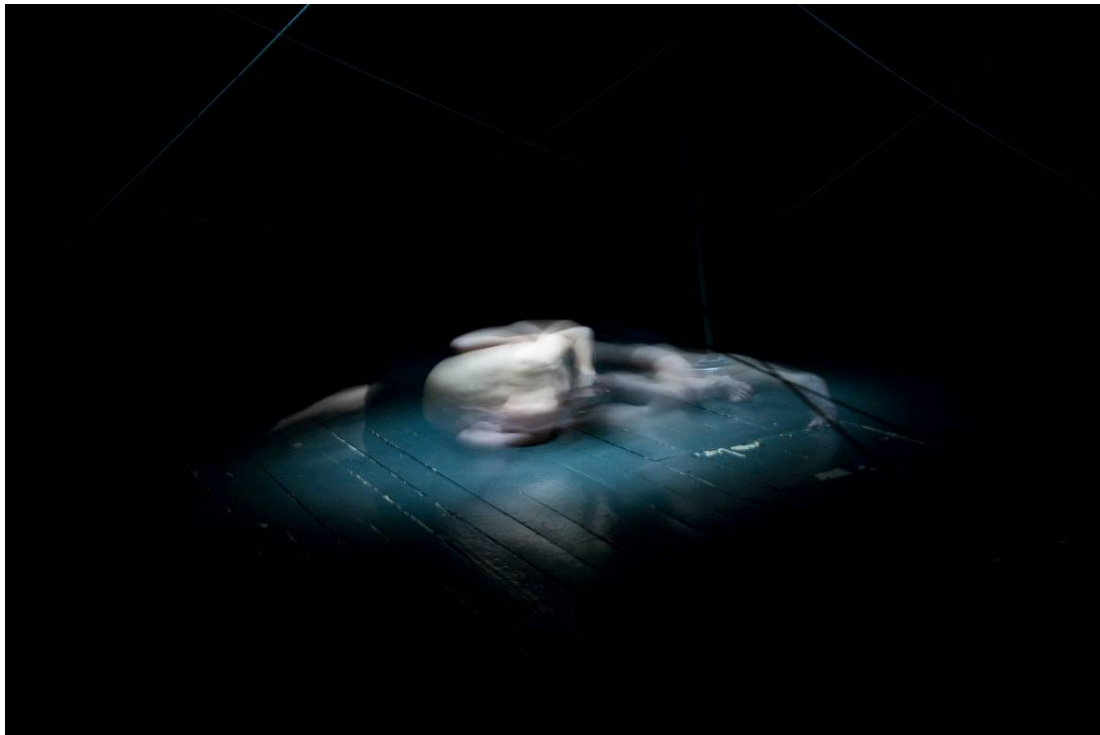

Photo: Thad Robertson

Η [πράξη] 1.3 βραβεύτηκε στο New Europe Festival, Πράγα (Νοέμβριος 2008).

Έχει παρουσιαστεί στην 2^η Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού του ΣΕΧ στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (Φεβρουάριος 2006), στο Tanz _House Festival, Σάλτσμπουργκ (Οκτώβριος 2006), στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αθήνα (Φεβρουάριος 2008) και στο 7ο Φεστιβάλ Χορού του ΣΕΧ στο Θέατρο Αλκμήνη, Αθήνα (Μάιος 2008).

⁴ Francis Bacon: Triptych 1974-1977, oil, pastel and letracet on canvas. Three Figures in a Room, 1964, oil on canvas.

[πράξη] 3

Το όνειρο

Το γυναικείο σώμα, ως γλυπτό στο χώρο, μεταμορφώνεται μαζί με το περιβάλλον του. Η γυναίκα ξαπλωμένη, ως φιγούρα του Α.Giacometti⁵, ως μέδουσα ή αράχνη, κινείται με κλειστά μάτια στο όνειρο, τον εφιάλτη ή την τελική λύτρωση.

Το σκηνικό αλλάζει χρώμα και υφή, ενώ ταυτόχρονα αφήνει το ίχνος του στο σώμα που κινείται. Το κινούμενο σώμα δημιουργεί μία ζωντανή εικαστική εγκατάσταση.

Photo: Thad Robertson

Η [πράξη] 3 βραβεύτηκε στο New Europe Festival, Πράγα (Νοέμβριος 2008).

Έχει παρουσιαστεί στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αθήνα (Φεβρουάριος 2008) και στο 7ο Φεστιβάλ Χορού του ΣΕΧ στο Θέατρο Αλκμήνη, Αθήνα (Μάιος 2008).

⁵ Alberto Giacometti: Grande Femme IV, 1960, bronze. Standing Woman, 1959, bronze. Standing Figure, 1947, bronze.

[πράξη] V

Tous les deux

Το γυναικείο σώμα και η πλάτη της χορεύτριας που πρωταγωνίστησαν στα δύο σόλο, επανέρχονται σε ένα ντουέτο ποιητικό εξιστορώντας την δική τους μοναδική συνύπαρξη. Το έργο πραγματεύεται τον αριθμό 2. Η συνομιλία των δύο ορίζεται πέρα από την διαφορά, τον ανταγωνισμό και την ανταλλαγή, αλλά και ως η συνύπαρξη και η από κοινού έκθεση. Η επιθυμία για ατέρμονη περιπλοκή και για μια συνεχή διαπραγμάτευση των ορίων είναι η επιθυμία που το διατρέχει.

Photo: Vojta Brtnický

Η [πράξη] V είναι παραγγελία του New Europe Festival για το 2009.

Έχει παρουσιαστεί στο Θέατρο Αλκμήνη (Φεβρουάριος 2009), στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Σερρών (Μάρτιος 2009), στο Μουσείο Μπενάκη - Συναντήσεις 2009 (Απρίλιος 2009) στο Φεστιβάλ Φιλίππων και Καβάλας (Αύγουστος 2009), στο Θέατρο Δίπυλο (Δεκέμβριος 2009) και στην 4^η Πλατφόρμα Σύγχρονου Ελληνικού Χορού, του Σωματείου Ελλήνων Χορογράφων, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (Ιούνιος 2010).

[πράξη] 8

Singularity

Μια μαύρη τρύπα είναι το απομεινάρι ενός τεράστιου άστρου που καταρρέει εσωτερικά και όλη του η μάζα συμπιέζεται σε μια ελάχιστη *κουκκίδα*, γνωστή ως *ανωμαλία* ή *μοναδικότητα*.⁶

Στο σημείο της *μοναδικότητας*, όπου δεν υπάρχει ούτε πριν αλλά ούτε μετά, η πυκνότητα είναι άπειρη και ο όγκος μηδενικός. Η έννοια του χρόνου καταργείται, ενώ δεν υπάρχει σαφής υπόσταση του χώρου. Το σώμα σταδιακά παραμορφώνεται από την βαρύτητα μέχρι να μετατραπεί σε μια φυσαλίδα που ταξιδεύει στο χωροχρόνο.

Ένα ντουέτο πάνω στην συνεχή εναλλαγή της κατάστασης του υποκειμένου μέχρι να φτάσει στο δικό του σημείο της μοναδικότητας.

Η [πράξη] 8 – **Singularity** έχει παρουσιαστεί στο Διήμερο Σύγχρονου Χορού στις Σέρρες (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Σερρών), στο Duncan Centre στην Πράγα (Μάιος 2010), στο Φεστιβάλ Αθηνών (Ιούνιος 2010) και στην Βαλκανική Πλατφόρμα Χορού στην Λιουμπλιάνα (Απρίλιος 2011).

⁶ Κ. Πίκοβερ, *Μαύρες Τρύπες. Οδηγός για ταξιδιώτες*, μτφρ. Π. Παπασπύρου, Κέδρος, 2009.

Συντελεστές των έργων

Χορογραφία: Μαρία Κολιοπούλου

Μουσική: Γιάννης Ισιδώρου

Φωτισμοί: Θωμάς Οικονομάκος

Κουστούμια : Αντώνης Βολανάκης

Σκηνικά: Κωνσταντία Σαραφianού

Διεύθυνση παραγωγής: Δήμητρα Κρητικίδη

Ερμηνεύουν: Νικολέτα Καρμίρη, Μαρία Κολιοπούλου, Ευγενία Σιγαλού

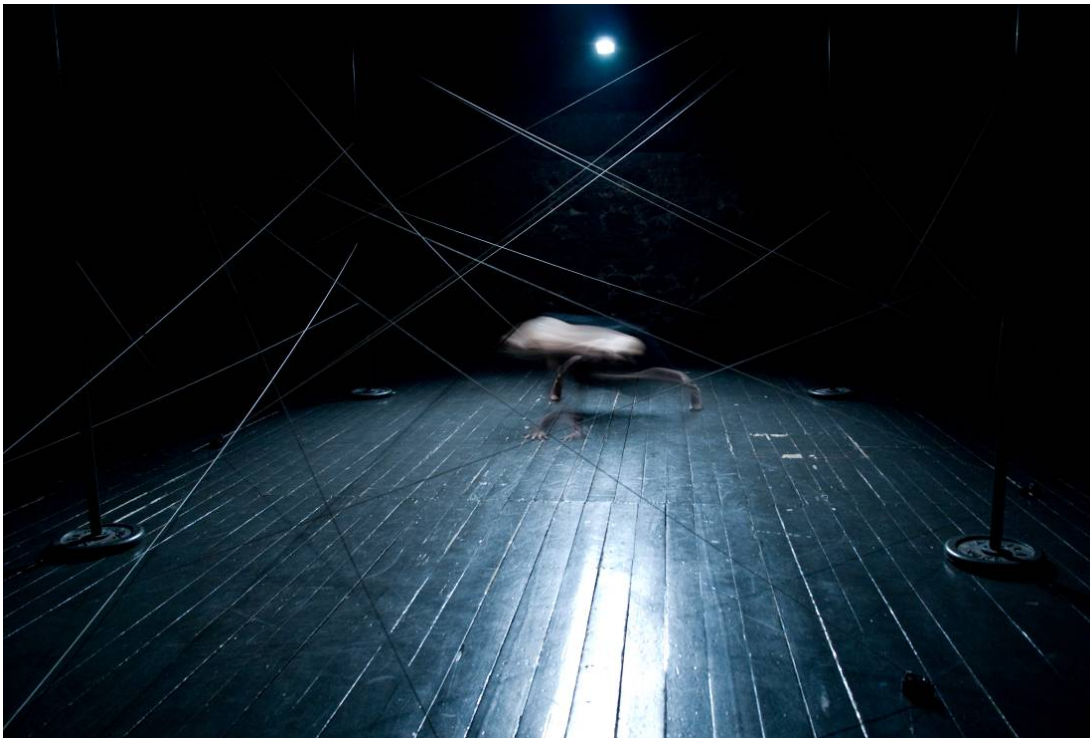

Photo: Thad Robertson

Ιστορικό ομάδας

Η *ομάδα σύγχρονου χορού Πρόσχημα* ιδρύθηκε το 1996 και δρά ως μια ομάδα που αναδεικνύει την διαφορετικότητα στην δημιουργική διαδικασία.

Η ταυτότητα της ομάδας ορίζεται από έργα ποικιλόμορφα ως προς την θεματολογία, την δομή και το χορογραφικό ύφος, που παρουσιάζονται σε μουσεία, εργοστάσια, ανοιχτούς χώρους και θέατρα.

Την καλλιτεχνική και οργανωτική διεύθυνση έχουν από κοινού η Μαρία Κολιοπούλου και η Δήμητρα Κρητικίδη, απόφοιτοι του Laban Center for Movement and Dance.

Τα έργα της ομάδας έχουν παρουσιαστεί μεταξύ άλλων :

Φεστιβάλ Φιλίππων – Καβάλας, Καβάλα (2009)
Διήμερο Σύγχρονου Χορού, Σέρρες (2009)
New Europe Dance Festival, Πράγα (2008)
Dance screen The Hague, Χάγη (2007)
Tanz _House Festival, Σάλτσμπουργκ (2006)
4th Duo Dance International Festival, Βουδαπέστη (2005)
Festival International de Videodanza de Buenos Aires (2005)
Dance Screen Brighton – IMZ, Αγγλία (2005)
1η Μεσογειακή Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού, Χανιά (2004)
Φεστιβάλ Summerfest/Dance, Σαν Φρανσίσκο (2003)
Διεθνής Μήνας Χορού Θεσσαλονίκης – Δημήτρια (2003 & 2002)
TanzQuartier, Βιέννη (2002)
8ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας (2002)

Έχει αποσπάσει τις εξής τιμητικές διακρίσεις :

Βραβείο χορογραφίας *Jarmila Jeřábková Award* - New Europe Festival 2008 για τα έργα [πράξη] 1.3 και [πράξη] 3
Βραβείο κοινού - 4th Duo Dance Inter. Festival 2005, για το έργο *Waltzing Apart*
Βραβείο χορογραφίας / ερμηνείας - Φεστιβάλ Napolidanza 2005 για το video dance *Three Times*
Τιμητικό βραβείο - Φεστιβάλ Strange Screen 2005 για το video dance *Motorbreath*

Έχει υποστηριχθεί από :

Υπουργείο Πολιτισμού (2001 έως 2007), VideoDance 2004 – Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (2004) Danse Basin Mediterranée (2003), Αυστριακή Πρεσβεία (2001), Ιδιωτικούς φορείς.
Από το 2008 επιχορηγείται από το Ε.ΚΕ.ΘΕ.Χ.

Καλλιτεχνική διεύθυνση

Μαρία Κολιοπούλου

Σπούδασε με υποτροφία στο Laban Centre for Movement and Dance στο Λονδίνο, από όπου αποφοίτησε (1995) με τα πτυχία Diploma in Dance Theatre και Bachelor of Arts with Honours. Παράλληλα παρακολούθησε σπουδές στη σχολή Βακαλό.

Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας σύγχρονου χορού Πρόσχημα, όπου χορογραφεί και χορεύει από το 1996. Χορογραφικές της δουλειές έχουν παρουσιαστεί στην Α.Σ.Κ.Τ, τα εγκαίνια του Αττικού Μετρό, την 1^η Μεσογειακή Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού στα Χανιά, το Μέγαρο Μουσικής (1^η & 2^η Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού), το Solo and Duo dance festival –Βουδαπέστη, το φεστιβάλ Tanz_house στην Αυστρία και τα Θέατρα Αλκμήνη, Ανοιχτό, Εμπρός, Κνωσός, Νέου Κόσμου, Πορεία, Φούρνος.

Ως χορογράφος έχει συνεργαστεί με το Δανέζικο Ινστιτούτο στις Γέφυρες μεταξύ γυναικών καλλιτεχνών, με την πολιτιστική πρωτεύουσα Πάτρα 2006, με το Θέατρο του Ν. Κόσμου, με το Εθνικό Θέατρο και το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Σερρών και με τους σκηνοθέτες Θ.Γκόνη, Β. Θεοδωρόπουλο, Β. Μαυρογεωργίου, Θ. Μπαλωμένους, Ρ.Πατεράκη, Α. Στελλάτου.

Το 2008 βραβεύτηκε για τα δύο σόλο έργα Πράξη 1.3 και Πράξη 3 με το Jarmila Jeřábková award στο New Europe Festival στην Πράγα. Έχει γράψει το δοκίμιο «Ανάπτυξη των καλλιτεχνικών δεξιοτήτων στη διδασκαλία του χορού» στο βιβλίο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ - επτά δοκίμια για το χορό.

Δήμητρα Κρητικίδη

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στο Laban Centre for Movement and Dance στο Λονδίνο. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας σύγχρονου χορού Πρόσχημα και από το 2006 ασχολείται αποκλειστικά με την οργάνωση παραγωγής της ομάδας.

Ασχολείται επίσης με την παραγωγή και τη διεύθυνση σκηνης σε διεθνείς διοργανώσεις και φεστιβάλ, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες (Αθήνα 2004), οι Παραολυμπιακοί Αγώνες (Αθήνα 2004), Eurovision (Αθήνα 2006), Asian Games (Doha 2006), Rainbow Serpent Music & Dance Festival (Beaufort, Αυστραλία 2006), Ελληνικό Φεστιβάλ (Αθήνα 2006 & 2007), Φεστιβάλ Τραγουδιού Θεσ/νίκης (2007), Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας (2008), Limerick Youth Theatre (Αύγουστος 2009).

Το 2008, δίδαξε σύγχρονο χορό στο Laikipia Nature Conservancy στην Κένυα και συνεργάστηκε με χορευτές από το Ναιρόμπι στα πλαίσια του Cross Dance 2008. Το 2009, δούλεψε ως βοηθός χορογράφου στην τελετή έναρξης του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Κολύμβησης στην Ρώμη.

Χορογραφικές της δουλειές έχουν παρουσιαστεί μεταξύ άλλων στο ετήσιο Φεστιβάλ Χορού του Σωματείου Ελλήνων Χορογράφων, στην 1η Μεσογειακή Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού, στο Φεστιβάλ Videodance “Il coreografo elettronico”, στο Place Theatre, στο μουσείο Φυσικής Ιστορίας Γουλανδρή.